

[6] International Sustainability Standards Board (2021) <https://www.ifrs.org/groups/international-sustainability-standards-board/>

[7] IFRS Foundation <https://www.ifrs.org/>

УДК 330

**ФОРМУВАННЯ НОВОЇ ПАРАДИГМИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ
УКРАЇНИ В ПІСЛЯВОЄННИЙ ЧАС**

**THE FORMATION OF A NEW PARADIGM FOR THE DEVELOPMENT
OF THE ECONOMY OF UKRAINE IN THE POST-WAR PERIOD**

канд. екон. наук А.В. Толстова

Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)

PhD (Econ.) A. V. Tolstova

Ukrainian State University of Railway Transport (Kharkiv)

Зі становленням незалежності Україна її економіка знаходилась в стані перманентної соціально-економічної кризи. Так впровадження помилкової стратегії ринкових перетворень, неузгодженості, невзаємопов'язаності структурних пріоритетів розвитку, які були направлені на розв'язання поточних проблем та мали характер разових проєктів, реалізація непослідовних реформ галузевого характеру, привілейованості політичних та власних інтересів певних урядовців перед економічними інтересами країни в умовах посилення глобальних трансформаційних процесів перетворили країну на сировинний придаток Європи. Об'єднання політичної та економічної влади, державне лобювання власних інтересів політичної еліти, зневажання інтересами суспільства щодо вибору стратегії розвитку країни призводить до конфліктності відносин держави, бізнесу та суспільства, спроб бізнесу увійти в політику з метою впливу на можливості та ресурси.

Військові дії суттєво загострили і підсилили негативний вплив обраної державної політики щодо розвитку країни. Руйнування виробничої, транспортної інфраструктури, соціальних та житлових об'єктів, втрати здатності використання земель, втрата та виїзд робочої сили з території країни призводить до скорочення рівня розвитку економіки країни. В Україні знизилося виробництво основних видів продукції, зокрема тієї, що становить основу експортного потенціалу України. Крім того, заблоковані

порти, а відтак і лівова частка зовнішньої торгівлі. Знищина транспортно-логістична, соціальна, маркетингова та інженерна інфраструктура цілих регіонів. Відбувається відтік кадрів за кордон та їх часткове перміщення на захід держави. Підтримка міжнародних партнерів, формування фондів для відбудови країни, надання коштів від ЕС та США є важливим джерелом для подолання дефіциту бюджету та фінансування проєктів відтворення інфраструктури країни, проте сьогодні перед країною виникає необхідність формування нової парадигми розвитку економіки країни, яка дозволить не лише відтворити економіку, а і виведе країни на міжнародний рівень як високорозвинену країну.

Слід також розуміти, що військові дії на території України це не лише спроба зміни режиму правління в країні. Ми є безпосередніми учасниками зміни міжнародної архітектури світу. Поки Україна бореться за незалежність шляхом відстоювання своєї території, на міжнародній арені відбувається спроба перерозподілу економічної та політичної влади, впливу. В країнах ЕС та США проваджують заходи щодо посилення безпеки країн, в тому числі економічної. Відбувається зміна ключових гравців на ринку енергетики, зовнішньої торгівлі, в т.ч. зерновими, сільського господарства.

Відтворення економік країн, які довгий час перебували в військовому конфлікті є дуже складний та тривалий. Проте, впровадження дієвої державної політики дозволить Україні створити потужну індустріально-ринкову економіку і перетворитися на високорозвинену країну. Одними із базових першочергових заходів в формуванні нової парадигми розвитку країни є:

- зміна системи управління. Відмова від корупційної системи державного управління. Впровадження чесної, прозорої державної політики. Це потребує розроблення нормативно законодавчих актів з підвищенням кримінальної відповідальності всіх учасників (від найнижчої до найвищої ланки управління) корупційних схем, особливо в органах влади, державних установах;

- розробка системи цінностей, яка буде ключовим базисом розвитку країни, суспільства. Відсутність чітко визначеної системи цінностей при становленні незалежності країни є однією з ключових причин впровадження помилкових стратегій розвитку країни, неефективність структурних перетворень;

- визначення національних інтересів, які є непохитні, пріоритетні та, на основі яких формуються стратегії розвитку країни.

Чітко окреслені національні інтереси в комплексі з новою системою цінностей та новою системою управління країною дозволять визначити напрями подальшого розвитку економіки країни. Рушійною силою в розвитку економіки країни є саме промисловий комплекс. Проте, військово дії призвели до руйнування великої частини виробничої інфраструктури країни.

Відтворення даної інфраструктури займе не один рік, тому сьогодні ключовим інструментом забезпечення розвитку економіки країни є саме малий та середній бізнес. Державно політика повинна бути направлена забезпечення належних умов розвитку, інвестиційна підтримка малого та середнього бізнесу, впровадження безкоштовного навчання населення інформаційним технологіям, що дозволить реалізовувати стартапи малого бізнесу. Також слід оптимізувати податковий тиск на бізнес.

УДК 338.2

**ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ
В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ**

**PRINCIPLES OF ENTERPRISE MANAGEMENT IN CONDITIONS
OF DIGITALIZATION**

*канд. екон. наук А.В. Толстова, О.М.Батіна
Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)*

*PhD (Econ.) A. V. Tolstova, O. M. Batina
Ukrainian State University of Railway Transport (Kharkiv)*

Сучасні цифрові технології, проникаючи у різні сфери діяльності, здійснюють значний вплив на життєдіяльність суспільства, створюючи можливості для політичного та соціально-економічного розвитку будь-якої країни світу. Вони здатні сприяти «подоланню соціальної ізоляції, підвищенню продуктивності праці, впровадженню інновацій», «докорінно перетворити наше життя, забезпечуючи процвітання націй», а завдяки використанню економії від масштабу та мережевих ефектів формують додаткові резерви для економічного росту країн, які розвиваються [1].

Стан цифрової трансформації на вітчизняних підприємствах можна охарактеризувати такими даними [2,3]:

- понад 60 % компаній уже використовують діджитал-технології під потреби клієнта;
- до 20 % тільки починають знайомитися з діджитал та роблять перші кроки по впровадженню;
- близько 15 % компаній залучають і обслуговують клієнтів за допомогою цифрових технологій;